

Добруджански край.

4.

*Като маришъ**Ал. Кръстевъ.*

О До- бру- джан- ски край, ти нашъ си зе- мень
рай, въ тебъ злат- но жи- то зрѣй, въ тебъ вак- ло ста- до
блѣй, въ тебъ злат- но жи- то зрѣй, въ тебъ вак- ло ста- до
блѣй. Ор- ли- тѣ отъ въз- богъ, про- сто- ра ти ши-
рокъ, и слъ- нчо, мощ- ний Фебъ, ни спом- нятъ сѣ за тебъ, и
слън- чо, мощ- ний Фебъ, ни спом- нятъ сѣ за тебъ

О Добруджански край,
 Ти нашъ си земень рай,
 Въ тебъ златно жито зрѣй, } 2
 Въ тебъ вакло стадо блѣй. }
 Орлитъ отъ възбогъ,
 Простора ти широкъ,
 И слънчо, мощний Фебъ, } 2
 Ни спомнятъ сѣ за тебъ. }

Подъ чужди днесъ си кракъ,
 Но иде день, въ кой пакъ
 Ще бждешъ кжтъ нашъ ти } 2
 Тъй както и преди. }
 Съ напредкъ, свѣтлина
 Ний твойта бжднина
 Ковеме всѣки часъ — } 2
 Храни надежда въ насъ. }

Л. Бобевски.